

Personality Characteristics of Runaway and Normal Girls

ویژگیهای شخصیتی دختران فراری و عادی

Hasan Ahadi & Farah Lotfi kashani

حسن احدی^۱، فرح لطفی کاشانی^۲

In this study, in order to investigate personality traits of runaway girls, 50 runaway girls and 50 normal girls were selected and put to test. The results of the study showed that there were differences between the scores of runaway and normal girls in terms of hypochondria, denial, interpersonal problems, anxiety, self humiliation and aberration.

در این پژوهش به منظور بررسی ویژگیهای شخصیتی دختران فراری و مقایسه ی آنها بادختران عادی، ۵۰ دختر فراری و ۵۰ دختر عادی انتخاب و مورد آزمون قرار گرفتند. نتایج نشان می دهد که نمرات دختران فراری در ابعاد هیپوکندریا، انکار، مشکلات بین فردی، اضطراب، ناچیزانگاری خود و انحراف، با دختران عادی متفاوت است.

واژه های کلیدی: دختران فراری، ویژگیهای شخصیتی،

اختلالات روانی

Keywords: runaway girls, personality characteristic, mental disorders

مقدمه

سالانه تعداد زیادی از کودکان و نوجوانان از خانه های خود فرار می کنند (رابرتسون^۳ ۱۹۹۷؛ ان آر اس^۴، ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲، جامی سون^۵، ۲۰۰۳؛ بل و لدوارد^۶، ۲۰۰۲) این موضوع در کشور ما مساله ای قابل تعمق و بررسی است. کودکان فراری ممکن است به خاطر طیف گسترده ای از دلایل مانند جستجوی استقلال و خود مختاری (رور^۷، ۱۹۹۶، اسپات چری^۸، ۲۰۰۳) واکنش خشم آلود نسبت به محیط و افراد، تلاش برای راحتی، آینده سازی، خلاصی از نزاع و کشمکش با والدین، سطح فرهنگ خانواده، شیوه های تربیتی والدین، طلاق، مرگ و فقر، طرد شدگی، ناسازگاری با ارزشها، نجات از صدمات روانی جسمانی و جنسی، اعتیاد، روابط بی مهابای جنسی و سایر رفتارهای مخاطره آمیز، خانه های خود را ترک می کنند (فاملارو^۹ و همکاران، ۱۹۹۰،

۱- Ph.D استاد دانشگاه علامه طباطبایی

۲- Ph.D استادیار دانشگاه آزاد اسلامی رودهن

3- Robertson

4- National Runaway Switchboard

5- Jamison

6- Bell & Ledward

7- Rohr

8- Spaeth Cherry

9- Famularo; Kinscherff; Fenton & Bolduc

وی دام و ایمز^۱؛ ۱۹۹۴؛ وارن^۲ و همکاران، ۱۹۹۴؛ پلاس و هاتالینی^۳، ۱۹۹۵؛ پوماریگا^۴ و همکاران، ۱۹۹۵، جانوس^۵ و همکاران، ۱۹۹۵ و کانر^۶، ۲۰۰۱).

مساله ی مهم در این فرایند، این است که یک نوجوان فراری، کسی نیست که شب هنگام پنهانی از خانه خارج می شود تا با دوستانش همراهی کند (کانر، ۲۰۰۱). در فرار، فرد از خانه خارج می شود تا دیگر باز نگردد. فرار این افراد می تواند کوتاه، مقطعی ویا دائمی و مستمر باشد (کانر، ۲۰۰۱). تا زمانی که این کودکان در خانه های دوستان و خویشان خودشان ساکن شوند خطر بسیار عمیق نیست. اما آنگاه که خیابان را به عنوان خانه ی خود انتخاب نمایند موضوع، وارد فاز پیچیده و خطرناکی می شود. چون ۷۵ درصد این افراد در مدت ۳-۲ هفته به زدنی، موادمخدر، رفتارهای نابهنجار، روی می آورند (لین^۷، ۲۰۰۲، دی من^۸ و همکاران، ۱۹۹۴).

وجود قراینی مبنی بر عصیانگری، تکانشگری، بی ثباتی، نابالغی، احتمال وجود یک جای پای قوی را در زمینه ی خصوصیات شخصیتی این افراد، مطرح می کند. در عین حال، پژوهشهای مختلف بر الگوهای خانوادگی، خانواده های از هم پاشیده، طرد و نفی والدین و انضباط غلط تاکید می کنند. عدم پذیرش توسط خانواده (آدلر^۹، ۱۹۸۰) کم ارزش شدن، ابتلا به بیماری های روانی مانند اختلال سلوک، افسردگی، افسرده خویی (ایرست^{۱۰}، ۱۹۹۹؛ بوت و زانگ^{۱۱}، ۱۹۹۷؛ گرین و رینگ والت^{۱۲}، ۱۹۹۶ و شلتون^{۱۳}، ۲۰۰۱) ناتوانی والدین در کنارآیی با رفتارهای پرخطر آنها (مکلین و همکاران^{۱۴}، ۱۹۹۹؛ رو^{۱۵} و همکاران، ۲۰۰۱) عضویت در گروههای عاصی و سایر فسادهای زندگی (گرین و همکاران^{۱۶}، ۱۹۹۹؛ کیپک و همکاران^{۱۷}، ۱۹۹۷) چرخه ی معیوب فرار کودکان را هر روز بغرنج تر می سازد.

1- Widom & Ames
2- Waren; Gary & Moorhead
3- Plass & Hotalin
4- Pumariega; Johnson & Sheridan
5- Janus; Archambault; Brown & Welsh
6- Conner
7- Lyn
8- De Man; Dolan; Pelletier & Reid
9- Adler

10- Ayerst
11 Booth & Zhang
12- Greene & Ringwalt
13- Shelton
14- MacLean; Embry & Cauce
15 Rew; Taylor-Seehafer; Thomas & Yockey
16- Greene; Ennett & Ringwalt
17- Kipke; Montgomery; Simon & Iverson

هر چند نوجوانان فراری افراد ناهمگنی هستند (شرلین و مور^۱، ۱۹۹۲، پرتی و پورهام چری^۲ ۱۹۹۱) با این حال، شباهت هایی میان خودپنداره ی فراریان و افراد بزهکار (پست و مک کورد^۳ ۱۹۹۴) نمودارهای مصرف مواد در نوجوانان بزهکار و بی خانمانان (فارست^۴، ۱۹۹۴) وجود دارد. یافته ها حاکی از آن هستند که ویژگی های نوروتیک و اختلالات روانی، به خصوص افسردگی و اختلال شخصیت با فرار ارتباط دارد (سینگ^۵، ۱۹۸۴؛ مکسول^۶، ۱۹۹۲؛ روترام^۷، ۱۹۹۳).

اگرچه همیشه پای فقر و طبقات اجتماعی را به این بحث گشوده اند اما مطالعه های مختلف و جدی رابطه ای محکم و قوی بین فقر، طبقات اجتماعی و بزهکاری نشان نمی دهد. واقعیت آن است که شرایط مختلف مانند خصوصیت های شخصیتی، الگوها و ارتباط های خانوادگی و گروهها و خرده فرهنگ های بزهکار، به تنهایی یا به طور ترکیبی، ممکن است در ایجاد رفتار بزهکارانه، دخیل باشند.

واقعیت آن است که رفتار در خلا رخ نمی دهد و شخص به طور پیوسته به جنبه های محیط بیرونی و درونی واکنش نشان می دهد (جولین راتر^۸ به نقل از شولتز و شولتز^۹، ۱۹۹۴). بخصوص که می دانیم، شخصیت، مجموعه ی افکار، هیجانها و رفتارهای متمایز و پایداری است که شیوه ی انطباق افراد با دنیا را نشان می دهد. اگر شخصیت را محصول تمایل فرد با محیط و یادگیریهای او بدانیم، باید تفاوت هایی را در این افراد نسبت به دیگر همسالان خود بیابیم.

روش

جامعه و نمونه ی پژوهش: جامعه ی موردنظر این پژوهش دختران ۱۳ تا ۲۰ ساله ی ساکن شهر تهران است. از این جامعه، ۵۰ نفر دختر فراری که در طول یکسال حداقل دو بار به مدت یکماه منزل را ترک کرده بودند از فهرست دختران فراری موجود در خانه ی ریحانه، بهزیستی منطقه ی شمال و اقامتگاه موقت نیروی انتظامی به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. سپس ۵۰ نفر دختر غیرفراری از مدارس راهنمایی و دبیرستان های مناطق ۶، ۱۲، ۲، و ۱ بعد از هما سازی با دختران فراری مورد گزینش قرار گرفته و آزمون شدند.

1- Sharlin & Mor
2- Peretti & Purhamchery
3- Post & McCoard
4- Forst
5- Singh

6- Maxwell
7- Rotheram
8- Julian Rotter
9- Schultz & Schultz

ابزار

پرسشنامه ی مولفه های بنیادی شخصیت: این پرسش نامه توسط جکسون و همکاران (۱۹۸۹) تدوین شده و ۱۲ مقیاس دارد که به آنها به صورت درست و غلط پاسخ داده می شود. فرهنگ لغات مورد استفاده در BPI تقریباً در سطح کلاس پنجم است، BPI تا حدی کوتاه و در بر دارنده ی ابعاد مرتبط با رفتار ضد اجتماعی است. مقیاسهای BPI از پایایی و اعتبار کافی برخوردار است و در ایران توسط وزیری و لطفی کاشانی (۱۳۷۸) استاندارد شده است. ابعاد مطرح در این پرسشنامه عبارتند از هیپوکندریا، افسردگی، انکار، مشکلات بین فردی، بیگانگی، افکار گزند و آسیب، اضطراب، اختلال تفکر، بیان تکانه، درون گرایی اجتماعی، ناچیزانگاری خود و انحراف. ویژگی این پرسشنامه، دادن ماهیت دو قطبی به تمرینهای هر یک از مقیاسهای آن است. این وضعیت که به صورت نمره ی بالا و نمره ی پایین مطرح می شود امکان استنباط از نقاط قوت فرد و عملکرد بهنجار شخصیتی او را میسر می سازد (وزیری، لطفی کاشانی، ۱۳۷۸).

یافته ها

بررسی های توصیفی در مورد آزمودنیهای فراری نشان می دهد که در ۷۷ درصد آزمودنیها زیر دیپلم و تحصیلات پدر آنها ۸۵ درصد دیپلم و زیر دیپلم است و در ۹۳ درصد، مادران زیر دیپلم دارند. ۳۷ درصد دختران والدینی معتاد داشته و ۶۱ درصد مهاجر هستند. برای بررسی و مقایسه ی نمرات دختران فراری و عادی در هر یک از مقیاسها، میانگین نمرات آنها را با یکدیگر مقایسه کرده ایم (جدول ۱). همانگونه که در این جدول مشاهده می شود دو گروه از میان ابعاد هیپوکندریا، افسردگی، انکار، مشکلات بین فردی، بیگانگی، افکار گزند و آسیب، اضطراب، اختلال تفکر، بیان تکانه، درون گرایی اجتماعی، ناچیزانگاری خود و انحراف صرفاً در بعد هیپوکندریا، انکار، مشکل بین فردی، اضطراب، ناچیزانگاری خود و انحراف، تفاوت معناداری با یکدیگر نشان می دهند.

جدول ۱: مقایسه ی میانگینهای نمرات آزمودنیها در هر یک از مقیاسهای مورد نظر

t	انحراف		میانگین	گروهها	مقیاسها
	خطای معیار	معیار			
۳/۲۰ *	۰/۳۲	۲/۷۴	۹/۸	فراری	هیپو کندریا
	۰/۳۸	۲/۴۶	۸	عادی	
۱/۰۲	۰/۴۳	۲/۹۸	۸/۷۹	فراری	افسردگی
	۰/۴۹	۳/۴۳	۸/۱۲	عادی	
۳/۲۰ *	۰/۴۱	۲/۷۵	۹/۷	فراری	انکار
	۰/۴۱	۲/۴۷	۸	عادی	
۳/۰۵ *	۰/۳۱	۲/۲۱	۸/۷۹	فراری	مشکلات بین فردی
	۰/۳۹	۲/۷۳	۷/۷۵	عادی	
۱/۲۳	۰/۴۱	۲/۸۵	۹/۴۴	فراری	بیگانگی
	۰/۲۹	۲/۶۱	۹/۴۷	عادی	
۱/۷۵	۰/۴۱	۲/۸۵	۱۰/۷۵	فراری	افکار گزند و آسیب
	۰/۳۷	۲/۶۱	۹/۷۷	عادی	
۳/۵ *	۰/۴۸	۳/۳۲	۱۰/۰۶	فراری	اضطراب
	۰/۳۷	۲/۶۲	۷/۵۰	عادی	
۰/۶۵	۰/۴۹	۳/۴۰	۱۰/۱۴	فراری	اختلال تفکر
	۰/۴۶	۳/۲۱	۹/۷۰	عادی	
۱	۰/۳۸	۲/۶۴	۷/۹۷	فراری	بیان تکانه
	۰/۳۵	۲/۴۵	۸/۵۰	عادی	
۰/۵۹	۰/۴۶	۲/۱۹	۸/۴۵	فراری	درونگرایی اجتماعی
	۰/۳۷	۲/۶۲	۸/۱۰	عادی	
۵/۰۹ *	۰/۴۷	۳/۳۰	۱۲/۷۱	فراری	ناچیزگرایی خود
	۰/۴۴	۳/۰۶	۹/۳۹	عادی	
۳/۱۷ *	۰/۴۳	۳/۱۰	۱۰/۵۸	فراری	انحراف
	۰/۳۸	۲/۶۸	۸/۷۰	عادی	

* P < ۰/۰۵

بحث و نتیجه گیری

فرار، نه به عنوان یک پدیده ی مجزا بلکه به عنوان یک نشانه، در درون مجموعه ی وسیعی از اختلال های سلوکی و رفتارهای ضد اجتماعی رخ می دهد. هرچند بسیاری از افراد با طرح این موضوع در درون بحثی به نام بزهکاری، عنصر روان شناختی این پدیده را خنثی می کنند. ولی واقعیت آن است که این نوجوانان به هر حال نشانه های رفتار ناسازگارانه نشان می دهند.

در این پژوهش، دیدیم که دو گروه در بعد هیپوکندریا، انکار، مشکلات بین فردی، اضطراب ناچیزانگاری خود و انحراف، تفاوت معناداری دارند. به عبارت بهتر با توجه به راهنمای تست BPI (وزیری، لطفی کاشانی، ۱۳۷۸) این افراد در مقایسه با همسالان عادی خود، اشتغال فکری نسبت به جسم و درد دارند، در مورد احساسات و علل رفتار خود بینش کافی ندارند، از رویارویی با مسایل ناخوشایند هیجان انگیز یا خشن خودداری می کنند، از نظر هیجانی به طور نسبی غیر پاسخگر هستند (بعد انکار) غالباً با اندک عدم راحتی، ناکامی و یاس به طور مفرطی ناراحت می شوند حس همکاری ندارند، نافرمان هستند، در برابر قواعد و مقررات مقاوم اند، در برابر نظم و انتقاد واکنش نشان می دهند (بعد مشکلات فردی) به سادگی بیمناک می شوند، با کمترین چیزی هیجان زده یا مضطرب می شوند (بعد اضطراب) خود را خفیف می شمارند، عموماً به چشم حقارت به خود می نگرند، اعتبار و بهای کمی به هر کار می دهند (بعد ناچیزانگاری خود) و در مجموع الگوی رفتاری متفاوتی با اکثریت مردم نشان داده و خصوصیات فردی آسیب شناختی و غیر معمول دارند (بعد انحراف).

جدا از توصیف وضعیت آزمودنیها در مقایسه با افراد عادی یکی از یافته های قابل توجه در این پژوهش سه میانگین اخلاص تفکر، ناچیزانگاری خود و انحراف است. براساس گزارش راهنمای کاربرد BPI، خط برش در ایران برای دختران در این مقیاسها به ترتیب ۱۰، ۹ و ۹ است. با این اوصاف، میانگین نمره ی دختران فراری در این مقیاسها از خط برش برای توجهات بالینی گذشته است. به عبارت دیگر این دختران به صورتی جدی سازمان فکری آشفته ای دارند، زندگی را شبیه نوعی رویا تصور می کنند، تفاوت های زیادی بین خود و دیگران تصور می کنند، به چشم حقارت به خود نگاه می کنند و خصوصیات فردی آسیب شناختی و غیر معمول دارند.

می بینیم که نتایج پژوهش با آنچه آدلر (۱۹۸۱) به عنوان عدم پذیرش توسط خانواده ذکر کرده است، کم ارزش کردن کودکان (اسپیلان-گریکو، ۱۹۸۴) و نتایج پژوهش های ایرست (۱۹۹۹) بوت و زانگ (۱۹۹۷) گرین و رینگک والت (۱۹۹۶) و شلتون (۲۰۰۱) همخوانی دارد.

منابع

شولتز، دوان و شولتز، سیدنی آلن. (۱۹۹۸). نظریه های شخصیت. ترجمه ی یحیی سید محمدی (۱۳۷۸). تهران: نشر هما.

وزیری، شهرام و لطفی کاشانی، فرح. (۱۳۷۸). راهنمای تست بی پی آی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، معاونت پژوهشی.

Adler, I. S. (1980). A profile of the runaway-prone adolescent girl and a psycho-diagnostic instrument for her detection. (Doctoral dissertation, University of California, Los Angeles, 1979). *Dissertation Abstracts International*, 40, 3910.

Ayerst, S. (1999). Depression and stress in street youth. *Adolescence*, 34(135), 567-575.

Bell, Mercus & Ledward, Andrea. (2002). (Paper). *Young Runaways*. The Social Exclusion Unit. http://www.social_exclusion_unit.gov.uk/young-people/runaways.htm.

Booth, R., & Zhang, Y. (1997). Conduct disorder and HIV risk behaviors among runaway and homeless adolescents. *Drug and Alcohol Dependence*, 48, 69-76.

Conner, M. U. (2001). *Understanding And Preventing Teenage Runaways*. <Http://www.CrisisCounseling.org>.

De Man, A; Dolan, D; Pelletier, R; Reid, C. (1994). Adolescent running away behavior : Active or Passive a voidance. *Journal of Genetic Psychology*. 155 (1): 59-64.

Famularo, Richard; Kinscherff, Robert; Fenton, Terence; Bolduc, S. (1990). Child maltreatment histories among runaway and delinquent children. *Clinical Pediatrics*. 29 (12): 713-718.

Forst, M. L. (1994). A substance use profile of delinquent and homeless youths. *Journal of Drug Education*. 24 (3): 219-231.

Greene, J., & Ringwalt, C. (1996). Youth and familial substance use's association with suicide attempts among runaway and homeless youth. *Substance Use and Misuse*, 31(8), 1041-1058.

Greene, J., Ennett, S., & Ringwalt, C. (1999). Prevalence and correlates of survival sex among runaway and homeless youth. *American Journal of Public Health*, 89(9), 1406-1409.

Jamison, Ross. (2003). *Runaway juvenile Crime?: The context of juvenile Crime Arrests*. <http://www.CjCj.org/pubs/runaway.html>.

- Janus, M. D; Archambault, F. X; Brown, S. W & Welsh, L. A. (1995). Physical abuse in Canadian runaway adolescents. *Child Abuse and Neglect*, 19 (4) 433-447.
- Kipke, M., Montgomery, S., Simon, T., & Iverson, E. (1997). "Substance abuse" disorders among runaway and homeless youth. *Substance Use and Misuse*, 32(7 & 8), 969-986.
- Lyn, M. (2002). The Lost Child from lost child EBS (Emergency Broadcast System). <http://www.Covenanthouse.org/Runaways>.
- MacLean, M., Embry, L., & Cauce, A. (1999). Homeless adolescents' paths to separation from family: Comparison of family characteristics, psychological adjustment, and victimization. *Journal of Community Psychology*, 27(2), 179-187.
- Maxwell, B. E. (1992). Hostility, depression, and self-esteem among troubled and homeless adolescents in crisis. *Journal of Youth and Adolescence*, 21(2): 139-150.
- National Runaway Switchboard. (2001). *Join Us every Tuesday*.- <http://www.nrccrisisline.org/new.sasp>.
- Peretti, P. O; Purham-chery. H. (1991). Escapist and throwaway runaways perceived self image. *Indian Journal of clinical Psychology*, 18(1): 3-6.
- Plass, P. S. & Hotaliny, G. T. (1995). The intergenerational transmission of running away: childhood experience of the parents of runaways. *Journal of Youth and Adolescence*, 24 (3): 355-348.
- Post, P. ; MC Coard, D. (1994). Needs and self concept of runaway adolescents. *School Counselor*, 41 (3): 212-219.
- Pumariega, A. J ; Johson, N. P; Sheridan, T. (1995). Emotional disturbance and substance abuse in youth placed in residential group homes. *Journal of mental Health Administration*, 22 (4): 426-432.
- Rew, L., Taylor-Seehafer, M., Thomas, N.Y., & Yockey, R.D. (2001). Correlates of resilience in homeless adolescents. *Journal of Nursing Scholarship*, 33(1), 33-40.
- Robertson, A. (1998). If a child Threatens to Runaway, should parents be concerned. <http://www.erips.crc.Uiuc.edu/npin/pnew/1998/pnew/98f.htm>.
- Rohr, M. E. (1996). Identifying adolescent runaway. The predictive utility of the personality inventory for children. *Journal of Adolescence*, 31 (123): 605.
- Rotheram, B. J. (1993). Suicidal behavior and risk factors among runaway youths. *American Journal of Psychiatry*, 150 (1): 103-107.
- Sharlin, S. A; Mor, B. M. (1992). Runaway girls indistress: Motivation, background, and personality. *Adolescenc*, 24(106): 387-405.
- Shelton, D. (2001). Emotional disorders in young offenders. *Journal of Nursing Scholarship*, 33(3), 259-263.
- Singh, A. (1984). The girls who runaway from home. *Child Psychiatry Quarterly*, 17 (1-2): 1-8.
- Spaeth Cherry. S. (2003). [TEEN THREAT: I'm going to runaway. <http://www.FamilyFun.go.com>.

- Spillane-Greico, E. (1984). Characteristics of a helpful relationship: A study of empathic understanding and positive regard between runaways and their parents. *Adolescence*, 19, 63-75.
- Warren, J. K; Gary, F & Moorhead, Jn. (1994). Self reported experiences of physical and sexual abuse among runaway youths. *Perspectives in Psychiatric Care*. 30(1): 23.
- Widom, C. S. ; Ames, M. A. (1994). Criminal Consequences of childhood Sexual Victimization. *Child Abuse and Neglect* 18 (4): 303 —318.